

عنوان مقاله:

مقاله‌های داستانی احمدرضا حوحو و میراث مقامهنویسی عرب

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادب عربی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

شهره معرفت - پژوهشگر فرهنگستان زبان و ادب فارسی

خلاصه مقاله:

ادبیات داستانی الجزایر از رویکردی تاریخی به دو دوره تقسیم می‌شود: پیش از استقلال این کشور و پس از آن. نویسندگان و مترجمانی چند، پیش از استقلال الجزایر با ترجمه، تقلید و سپس تصنیف گونه‌های نوپدید روایی که نتیجه ارتباط مستقیم الجزایر با اروپا بود، زمینه نگارش داستان نویسی جدید را در این کشور فراهم آوردند. از این میان، احمدرضا حوحو، از نخستین نویسندگانی بود که به گونه‌های روایی جدید توجه کرد و روایت را ابزار نقد قرار داد. او پیش از استقلال الجزایر درگذشت، اما در راه استقلال کشورش گام‌های موثری برداشت. حوحو در مقاله‌های داستانی فکاهی گونه خود با رویکردی انتقادی به مسائل جامعه نگرست. در این مقاله، پس از تعریف مقاله داستانی و معرفی حوحو بر اساس نقد ساختاری و روابط بینامتنی به تحلیل عناصر روایی مقاله‌های داستانی او در مع حمار الحکیم و مقایسه آن با ساختار مقامات پرداخته شده است. مقامه نویس، مسائل جامعه رو به انحطاط عرب را پس از سیطره مغول به تصویر می کشد و حوحو، مسائل جامعه استعمارزده ای را که آرزومند تعالی است. حوحو، از منظر داستانی در این اثر به ساختار مقامات توجه دارد، اما این مقاله‌های داستانی را در راه اهداف جدید جامعه اش به کار می گیرد؛ اهدافی که مخالفت هایی را برمی انگیزد

کلمات کلیدی:

الجزایر، داستان کوتاه، مقامه نویسی، احمدرضا حوحو، مع حمار الحکیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750113>

